Quelle: https://manuscripta.at/?ID=991
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

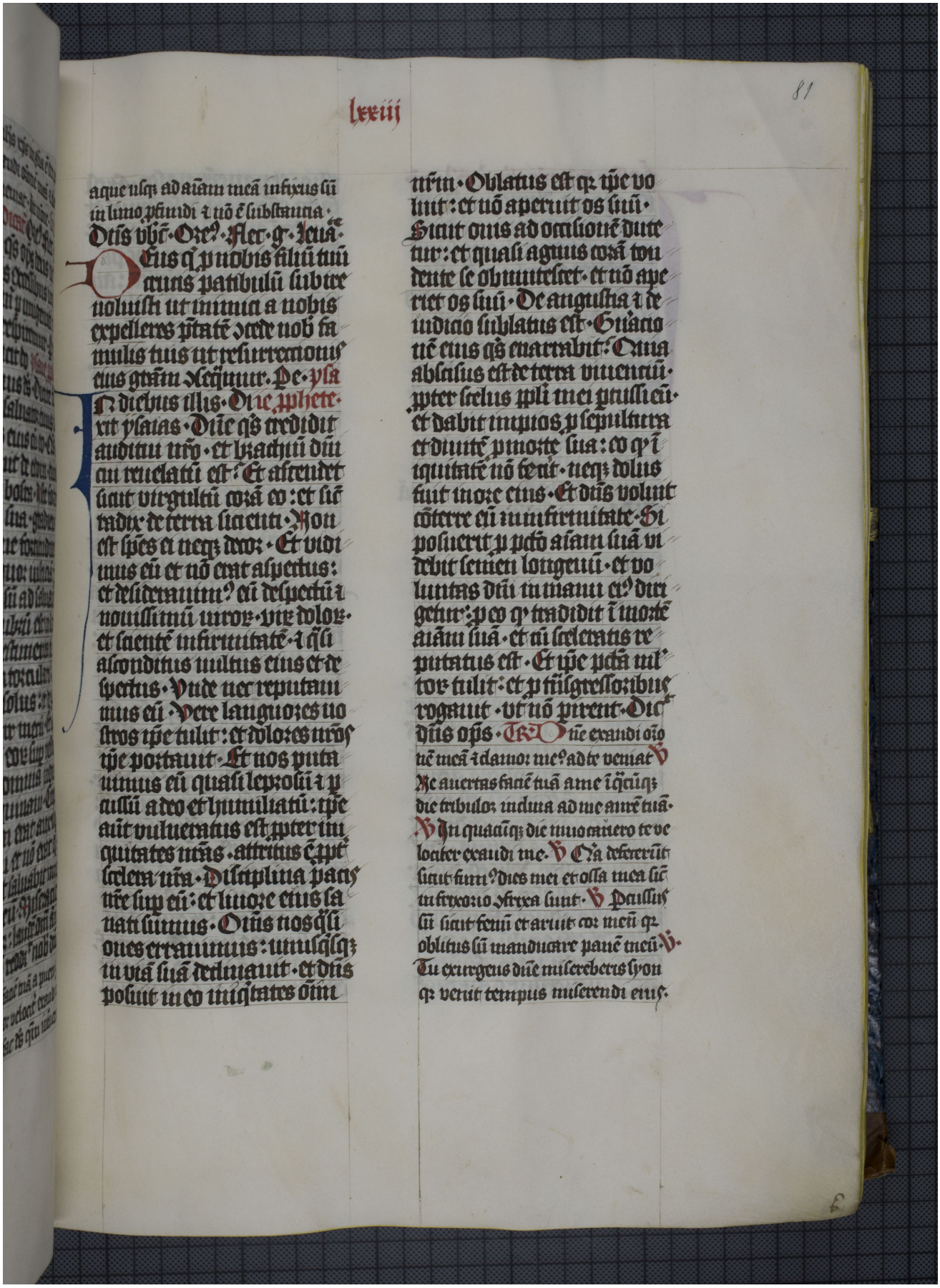

lxxiij

81

aque usq; ad aiam meã influxus lũ
in lumo pfundi ꝫ nõ ẽ lublatuna.

Otus vbĩ. Ore. Flet. g. Ieuã.

Deus q̃ p nobis filiũ tuũ
crucis patibulũ subire
voluisti ut inimica a nobis
expelleres pũtatẽ fac de nob fa
mulis tuis ut reliurrectionis
eius gram assequamur. De. Ysa

In diebus illis. Oic ꝑpheta
vit ysaias. Dñe q̃s credidit
auditui nr̃o. et brachiũ dñi
cui revelatũ est. Et ascendet
sicut virgultũ coram eo: et sic
ut radix de terra sitiente. Non
est spes ei neq; decor. Et vidi
mus eũ et nõ erat aspectus:
et desideravimus eũ despectũ ꝫ
novissimũ virorũ. virũ dolo
rũ. et sciẽtẽ infirmitatẽ. ꝫ q̃si
absconditus vultus eius et de
spectus. Vnde nec reputavi
mus eũ. Vere languores no
stros ipe tulit: et dolores nr̃os
ipe portavit. Et nos puta
vimus eũ quasi leprosũ ꝫ p
cussũ a deo et humiliatũ: ipe
autem vulneratus est ꝓpter ini
quitates nr̃as. attritus est ꝓpt̃
scelera nr̃a. Disciplina pacis
nr̃e sup eũ: et livore eius sa
nati sumus. Omnes nos q̃si
oves erravimus: unusq̃sq;
in viã suã declinavit. et dñs
posuit in eo iniquitates omn
nr̃m. Oblatus est q. ipe vo
luit: et nõ aperuit os suũ.
Sicut ovis ad occisionẽ duc
tus: et quasi agnus coram ton
dente se obmutescet. et nõ ape
riet os suũ. De angustia ꝫ de
iudicio sublatus est. Gñacio
nẽ eius q̃s enarrabit: Quia
ablatus est de terra vivencium
ꝓpter scelus ꝑpli mei percussi eũ.
et dabit impios ꝓ sepultura
et divitẽ ꝓ morte sua: eo q̃ ĩ
iquitatẽ nõ fecit. neq; dolus
fuit in ore eius. Et dñs voluit
cõterere eũ in infirmitate. Si
posuerit ꝓ pcõ aiam suã vi
debit semẽ longevũ. et vo
luntas dñi in manu ei⁹ dir
git: ꝓ eo q̃ tradidit in mortẽ
aiam suã. et cũ sceleratis re
putatus est. Et ipe pcã mul'
torũ tulit: et ꝓ transgressoribus
rogavit. ut nõ perirent. Oic
dñs ops. Tꝛ. Nẽ erandi oõ
nẽ meã ꝫ clamor meus ad te veniat ℣
Ne avertas faciẽ tuã a me ĩ q̃cũq;
die tribulor. inclina ad me aurẽ tuã. ℟
In quacũq; die invocavero te ve
lociter exaudi me. ℣ Cla deficerũt
sicut fumus dies mei et ossa mea sic
in frigore ariserunt. ℟ Psallus
sil sicut fenũ et aruit cor meũ q̃
oblitus sũ manducare panẽ meũ. ℣.
Tu exurgens dñe miserebris syon
q̃ venit tempus miserendi eius.